

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SPRAWIEDLIWOŚCI

WARSZAWA.

Nr. 20.

2 listopada 1932.

T R E Ś Ć :

ROZPORZĄDZENIE

	Str.
13. Ministra Sprawiedliwości z dnia 29 października 1932 r., zawierające instrukcję w sprawie odpowiedzialności porządkowej funkcjonariuszów Straży Więziennej	338

OKÓLNIKI:

Nr. 1666/II. A./32 w sprawie zawiadomiania władz wojskowych o terminach rozpraw w sprawach o nadużycia poborowe	341
Nr. 1667/II. A./32 w sprawie godzin urzędowania	341

KOMUNIKATY:

w sprawie dodatku ekonomicznego na dzieci ponad 18 lat	341
w sprawie zwrotu opłaty szkolnej	342
w sprawie prowadzenia ksiąg sum depozytowych w izbach i kasach urzędów skarbowych	343
w sprawie odsyłania dowodów przychodowych sum depozytowych, specjalnych i komunalnych	343

RUCH SŁUŻBOWY:

Ruch służbowy w sądownictwie	344
Obwieszczenia o wolnych stanowiskach sędziowskich i prokuratorskich	349
Zmiany w adwokaturze i notariacie	350

BIBLIOGRAFJA

352

13.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 29 października 1932 r.

zawierające instrukcję w sprawie odpowiedzialności porządkowej funkcjonariuszów Straży Więziennej.

§ 1. Naruszenie obowiązków przez funkcjonariusza Straży Więziennej może nastąpić bądź w czasie służby, bądź poza służbą. Naruszenie obowiązków może mieć jednocześnie cechy czynu przestępnego, pociągającego za sobą odpowiedzialność karną, jak również czynu, powodującego odpowiedzialność cywilną.

§ 2. W drodze cywilnej funkcjonariusz Straży Więziennej podlega odpowiedzialności na ogólnych podstawach ustawodawstwa cywilnego.

§ 3. Przełożony funkcjonariuszów Straży Więziennej, w razie dostrzeżenia naruszenia obowiązków w czasie służby lub poza służbą przez któregośkolwiek z podległych mu funkcjonariuszów, lub w razie otrzymania o tem wiadomości, winien przeprowadzić wstępne zbadanie sprawy.

§ 4. Wstępne zbadanie sprawy polega przede wszystkim na ustaleniu, czy wiadomość o naruszeniu obowiązków służbowych odpowiada rzeczywistości pod względem faktycznym, to znaczy, czy fakt, o którym przełożony funkcjonariusza Straży Więziennej się dowiedział, miał istotnie miejsce. O ile fakt ten istotnie miał miejsce, przełożony funkcjonariusza Straży Więziennej ustala dalej okoliczności, w których omawiany fakt nastąpił, jak również, jakie przepisy obowiązujące, w szczególności rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 sierpnia 1932 r. o Straży Więziennej (Dz. U. R. P. Nr. 74, poz. 667) i rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 20 czerwca 1931 r. w sprawie regulaminu więziennego (Dz. U. R. P. Nr. 71, poz. 577), zostały naruszone.

§ 5. Po wstępnym zbadaniu sprawy, przełożony funkcjonariusza Straży Więziennej, jeżeli dojdzie do przekonania, że nie miało miejsca naruszenie obowiązków służbowych, nie wydaje żadnych zarządzeń, posiadane zaś akta składa, jako załatwione, z odpowiednią adnotacją do akt ogólnych, bądź do akt osobowych danego funkcjonariusza Straży Więziennej.

§ 6. Jeżeli wstępne zbadanie sprawy dało podstawę do ustalenia, iż miało miejsce naruszenie obowiązków służbowych przez funkcjonariusza Straży Więziennej, wówczas przełożony poddaje szczegółowej ocenie postępowanie funkcjonariusza i stosownie do tego bądź nakłada karę porządkową, bądź wszczyna postępowanie dyscyplinarne, jeżeli naruszenie obowiązków, ze względu na swój charakter, nie pozwala na nałożenie kary porządkowej.

§ 7. Kary porządkowej nie można nałożyć, jeżeli naruszenie obowiązków przez funkcjonariusza ma cechy czynu przestępnego lub kwalifikuje się, jako występki służbowy, to jest, pochodzi z chęci zysku lub złej woli, naraża na szkodę interes publiczny, godzi w dyscyplinę służbową lub pociąga za sobą szkodę Skarbu Państwa, albo zainteresowanych osób.

W szczególności do występów służbowych należą:

1) niewykonanie rozkazu służbowego swego przełożonego, niedbalstwo lub jawne lekceważenie przy wykonywaniu obowiązków służbowych, danie kłamliwej odpowiedzi na zapytanie przełożonego w sprawie służbowej;

2) samowolny wyjazd z miejsca urzędowania bez pozwolenia władzy przełożonej, przedłużenie samowolne, bez usprawiedliwionej przyczyny, urlopu;

3) opóźnienie lub niestawienie się na służbę bez usprawiedliwionej przyczyny lub stawienie się na służbę w stanie nietrzeźwym, palenie, jedzenie, siedzenie i spanie na posterunku lub zejście z posterunku;

4) tchórzostwo lub nieokazanie pomocy innemu funkcjonariuszowi Straży Więziennej w przypadkach zaburzeń, napadu lub ucieczki więźnia;

5) obraza przełożonego lub starszego stopniem, przez nieoddawanie honorów (salutowanie), harde odpowiedzi, pożyczanie pieniędzy lub przyjmowanie upominków od podwładnych, szkodenie w opinii kolegom lub przełożonym, przez rozsiewanie lub donoszenie przełożonym niesprawdzonych wieści i t. p.

Naruszenie obowiązków służbowych, nie posiadające cech występków służbowych, stanowi wykroczenie służbowe.

§ 8. Jeśli naruszenie obowiązków kwalifikuje się jedynie jako wykroczenie służbowe, przełożony nakłada na funkcjonariusza Straży Więziennej jedną z kar porządkowych.

§ 9. Karę porządkową nakłada się w drodze pisemnego postanowienia; o nałożeniu kary porządkowej zawiadamia się funkcjonariusza. Odpis pisma o nałożeniu kary porządkowej składa się do akt osobowych ukaranego funkcjonariusza Straży Więziennej.

§ 10. Przez dyżur dodatkowy, jako karę porządkową, należy rozumieć wymierzenie dodatkowej służby w rozmiarze czasu trwania służby codziennej. Dyżury dodatkowe mogą być wymierzone jednorazowo w wysokości najwyżej czterech dyżurów.

§ 11. Przy nakładaniu kary porządkowej należy mieć na względzie:

- ciężkość i rodzaj wykroczenia służbowego;
- okoliczności, w których funkcjonariusz dopuścił się wykroczenia służbowego;
- dotychczasowe zachowanie się funkcjonariusza na służbie.

§ 12. Kara porządkowa, nałożona na funkcjonariusza Straży Więziennej, winna być niezwłocznie wniesiona do księgi kar, prowadzonej przez każdego przełożonego dla podległych mu funkcjonariuszów (§ 28 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 15 października 1932 r. o postępowaniu dyscyplinarnym przeciw funkcjonariuszom Straży Więziennej—Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 800). Naczelnik więzienia o nałożeniu kary porządkowej powiadamia Głównego Inspektora Straży Więziennej, przedstawiając zarazem odpis orzeczenia, nakładającego karę porządkową.

§ 13. Księga kar, stosownie do załączonego wzoru (zał. Nr. 1), winna posiadać następujące rubryki:

- liczba porządkowa,
- nazwisko i imię funkcjonariusza Straży Więziennej,
- stopień i stanowisko funkcjonariusza,
- opis stanu faktycznego naruszenia obowiązków służbowych,
- wymiar kary,
- data nałożenia kary,
- wymienienie przełożonego, który nałożył karę,
- data wykonania kary,
- uwagi.

Minister Sprawiedliwości:
Czesław Michałowski

Załącznik Nr. 1
do § 13.

L. p.	Nazwisko i imię funkcjonariusza Straży Więziennej	Stopień i stanowisko funkcjonariusza	Opis stanu faktycznego naruszenia obowiązków służbowych

Wymiar kary	Data nałożenia kary	Wymienienie przełożonego, który nałożył karę	Data wykonania kary	Uwagi

OKÓLNIK Nr. 1666/II. A./32

w sprawie zawiadamiania władz wojskowych o terminach rozpraw w sprawach o nadużycia poborowe.

Do Panów Prezesów wszystkich sądów.

W porozumieniu z Ministerstwem Spraw Wojskowych zarządzam, aby sądy okręgowe zawiadamiały Ministerstwo Spraw Wojskowych — Departament Uzupełnień — o terminach rozpraw głównych w sprawach karnych o nadużycia poborowe z podaniem, jak długi okres czasu rozprawa potrwa przypuszczalnie.

Oficerom delegowanym przez władze wojskowe na tego rodzaju rozprawy należy umożliwić obecność przy składaniu zeznań przez świadków i wydawania opinji przez biegłych oraz zaznajomienie się z zebranymi dowodami.

Warszawa, dnia 15 października 1932 r.

Minister Sprawiedliwości:
w z. *Sieczkowski*
Podsekretarz Stanu

OKÓLNIK Nr. 1667/II. A./32

w sprawie godzin urzędowania.

Do Panów: Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego, Prezesów sądów apelacyjnych i Prokuratorów tychże sądów.

W myśl art. 71 § 1 u. s. p. i § 146 ust. 1 reg. og. — uchylam postanowienia okólnika poz. 40 Zb. rozp. i ok. i zarządzam, że godziny urzędowania w sądach i urzędach wymiaru sprawiedliwości na całym obszarze Państwa w ciągu całego roku trwają od godziny 8-ej do godziny 15-ej, a w soboty od godziny 8-ej do godziny 13,30 bez przerwy, z tem zastrzeżeniem, że jeżeli wyjątkowymi postanowieniami wprowadzono dla poszczególnych sądów dwurazowe urzędowanie, to wyjątkowe te zarządzenia pozostają nadal w mocy.

Panów Prezesów i Prokuratorów proszę o bezzwłoczne wydanie dalszych odpowiednich zarządzeń.

Zarządzenia objęte niniejszym okólnikiem nie mają zastosowania do wyznaczania godzin na rozprawy sądowe.

Warszawa, dnia 31 października 1932 r.

Minister Sprawiedliwości:
Czesław Michałowski

KOMUNIKAT

w sprawie dodatku ekonomicznego na dzieci ponad 18 lat.

Do wszystkich władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więznictwa oraz Komisji Kodyfikacyjnej.

Ministerstwo Skarbu pismem z dnia 27 września 1932 r. L. D. III. 12134/1/32 zakomunikowało następujące wyjaśnienie:

Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Prezydium Rady Ministrów i Ministerstwem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego wyjaśnia co następuje:

Przez słowa: „uczęszczają do szkół publicznych“, użyte w art. 4 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924), oraz w art. 5 ustawy z dnia 5 grudnia 1923 r. o uposażeniu sędziów i prokuratorów (Dz. U. R. P. Nr. 134, poz. 1107) należy rozumieć nie tylko faktyczne uczęszczanie do szkół państwowych, publicznych i szkół prywatnych z uprawnieniami szkół państwowych (publicznych), lecz także pobieranie nauki w szkołach prywatnych, nieposiadających uprawnień szkół państwowych (publicznych), jak również kształcenie się w domu z tem jednakże zastrzeżeniem, że nauka ta odbywać się będzie podług systemu i programu szkół państwowych (publicznych). Okoliczność, że nauka dziecka odpowiada wspomnianym wymogom, winna być w odpowiedni sposób wykazana przez osobę uprawnioną do pobierania dodatku ekonomicznego. Wykazanie to może nastąpić drogą np. składania odpowiednich egzaminów wstępnych, końcowych, lub nawet częściowych.

Przez szkoły publiczne w rozumieniu powołanych przepisów rozumieć należy wszystkie szkoły państwowe, publiczne szkoły powszechne, wydziałowe i doksztalające, oraz wszystkie legalnie istniejące szkoły prywatne wszelkich kategorii, stopni i typów. Co do legalności istnienia szkół prywatnych miarodajne są, o ile chodzi o obecne przepisy, postanowienia ustawy z dnia 11 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 343).

Równocześnie uchyla się wyjaśnienie, podane okólnikiem Prezydium Rady Ministrów z dnia 25 kwietnia 1922 r. L. 7853 w sprawie określenia pojęcia szkoły publicznej, jak również ewentualne inne wyjaśnienia, dotyczące omówionej wyżej sprawy.

Podając powyższe do wiadomości Ministerstwo Skarbu uprasza o wydanie dalszych zarządzeń.

K O M U N I K A T

w sprawie zwrotu opłaty szkolnej.

Do wszystkich władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa oraz Komisji Kodyfikacyjnej.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego zakomunikowało następujący okólnik Nr. 143 z dnia 4 października 1932 r. (B. P.-14692/32):

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego zawiadamia, iż w związku z ostatnim ustępem okólnika Nr. 128 z dnia 1 września 1932 r. (Nr. B. P.-13179/32) w sprawie wykazu szkół, w których nauka uprawnia do zwrotu opłat szkolnych, traktującym o obowiązku przedstawienia zaświadczeń o braku wolnych miejsc w szkołach państwowych, należy stosować zarządzenie Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w powyższej sprawie z dnia 17 września 1928 r. Nr. O. Prez.-5543/28).

Ponieważ wspomniany na wstępie okólnik z dnia 1 września 1932 r. został rozesłany do władz i urzędów po zamknięciu wpisów, względnie po rozpoczęciu roku szkolnego, zechcą kuratorja wyjątkowo w bieżącym roku szkolnym **jeszcze obecnie** wydawać, względnie polecić wydawać wszystkim zgłaszającym się funkcjonariuszom państwowym omawiane zaświadczenia o braku wolnych miejsc w szkołach państwowych, o ile istotnie miejsc tych nie ma. W przeciwnym wypadku należy wskazać **zgłaszającemu** się funkcjonariuszowi szkołę państwową, do której dziecko jego będzie przyjęte.

W uzupełnieniu pomienionego okólnika z dnia 17 września 1928 r. Nr. O. Prez. 5543/28 a w myśl punktu 10 okólnika Prezydium Rady Ministrów Nr. 14604 z dnia 4 września 1925 roku Ministerstwo komunikuje, że od urzędników, zamieszkałych w miejscowościach, w których niema szkół państwowych, wymagać należy zaświadczenia najbliższej państwowej szkoły średniej ogólnokształcącej, względnie zawodowej.

K O M U N I K A T

w sprawie prowadzenia ksiąg sum depozytowych w izbach i kasach urzędów skarbowych.

Do wiadomości władz i urzędów wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa.

Ministerstwo Skarbu, Warszawa, dnia 10 maja 1932 r. L. D. III. 6103/6/32. Do wszystkich Izb Skarbowych, Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach oraz wszystkich Kas Urzędów Skarbowych.

Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Najwyższą Izbą Kontroli uchyla obowiązek sprawdzania przez Izby (Wydział Skarbowy) i Kasy Urzędów Skarbowych, zleceń wypłaty (asygnacji) sum depozytowych w gotówce w tym kierunku czy zarządzono wypłatę do rąk bezpośredniego wierzyciela Skarbu Państwa według przeznaczenia tych sum i ogranicza sprawdzanie jedynie do stwierdzenia, czy wydatek znajduje pokrycie w ogólnej pozostałości sum depozytowych odnośnej władzy dysponującej.

Wobec tego począwszy od dnia 1 czerwca 1932 r. Izby Skarbowe (Wydział Skarbowy) oraz Kasy Urzędów Skarbowych będą prowadziły księgi sum depozytowych na drukach wzór Nr. 3 do § 26 przepisów o rachunkach bieżących z 1929 r. do czasu ustalenia osobnego wzoru. W księgach tych należy otworzyć odrębne rachunki dla każdej władzy dysponującej i przenieść do nich sumę pozostałości na dzień 1 czerwca 1932 r. Odnośnie do prowadzenia i zamykania tych ksiąg obowiązują postanowienia § 27 przepisów o rachunkach bieżących.

Depozyty własne Izb i Kas prowadzi się nadal w dotychczasowych księgach, według obowiązujących przepisów.

K O M U N I K A T

w sprawie odsyłania dowodów przychodowych sum depozytowych, specjalnych i komunalnych.

Do wiadomości władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa.

Ministerstwo Skarbu, Warszawa, dnia 30 września 1932 r. L. D. III. 14080/6/32. Do Izby Skarbowej Okręgowej w Warszawie.

Na sprawozdanie z dnia 2 września 1932 r. L. W. III. 42711/2/32 Ministerstwo Skarbu po porozumieniu z Najwyższą Izbą Kontroli, wyjaśnia że w związku z okólnikiem z dnia 10 maja 1932 r. L. D. III. 6103/6/32 dowody przychodowe sum depozytowych mają być odsyłane nie jak dawniej w dniach 16-ym i 1-ym każdego miesiąca, lecz raz na miesiąc w dniu 1-ym każdego miesiąca.

To samo należy zastosować do dowodów przychodowych sum funduszy specjalnych, a w związku z tem księgi sum specjalnych winny być zamykane również tylko miesięcznie.

RUCH SŁUŻBOWY.

Ruch służbowy w sądownictwie.

Sądy apelacyjne.

Mianowany: Konrad Józef Zieliński, prokurator Sądu Najwyższego — prezesem sądu apelacyjnego we Lwowie, dn. 15 czerwca 1932 r.

Przeniesiony w stan spoczynku na skutek podania: Witold Raczkiewicz, wiceprezes sądu apelacyjnego w Warszawie — 15 czerwca 1932 r.

Sądy okręgowe.

Mianowani: Dr. Józef Białoborski, wiceprokurator okręgowy w Ostrowie — sędzią okręgowym w Ostrowie, dn. 21 czerwca 1932 r.; Józef Brandowski, sędzia grodzki w Poznaniu — sędzią okręgowym w Gnieźnie, dn. 21 czerwca 1932 r.; Wacław Winnicki, sędzia grodzki w Świeciu — sędzią okręgowym w Grudziądzu, dn. 21 czerwca 1932 r.; Józef Terpiłowski, sędzia okręgowy śledczy w Piotrkowie z siedzibą w Radomsku — sędzią okręgowym w Piotrkowie, dn. 21 czerwca 1932 r.; Jan Łaparewicz, wiceprokurator okręgowy w Zamościu — sędzią okręgowym w Zamościu, dn. 21 czerwca 1932 r.; Andrzej Katranowski, naczelnik sądu grodzkiego w Niewachlowie — sędzią okręgowym w Kielcach, dn. 21 czerwca 1932 r.; Adam Jan Jamiński, sędzia grodzki we Lwowie — sędzią okręgowym we Lwowie, dn. 21 czerwca 1932 r.; Tadeusz Kozyrski, przewodniczący sądu pracy w Lublinie — sędzią okręgowym w Lublinie, dn. 21 czerwca 1932 r.; Wawrzyniec Prokopowicz, asesor sąd. w okręgu sąd. apel. w Lublinie — podprokuratorem okręgowym w Lublinie, dn. 16 czerwca 1932 r.; Kazimierz Zajączkowski, asesor sąd. w okr. s. apel. w Warszawie — podprokuratorem okręgowym we Włocławku, dn. 1 lipca 1932 r.

Przeniesiony na inne miejsce służbowe na skutek podania: Tadeusz Dąbrowski, wiceprokurator okręgowy w Sosnowcu — na stanowisko wiceprokuratora okręgowego w Warszawie z dniem 1 października 1932 r. — 20 czerwca 1932 r.

Przeniesiony na inne miejsce służbowe z urzędu: Wincenty Janowicz, podprokurator okręgowy w Wilnie — na stanowisko podprokuratora okręgowego w Toruniu, dn. 17 czerwca 1932 r.

Przeniesieni w stan spoczynku na skutek podań: Eustachy Mrozowski, wiceprezes sądu okręgowego w Białymstoku, dn. 28 czerwca 1932 r.; Stanisław Beranek, sędzia okręgowy w Wadowicach, dn. 15 czerwca 1932 r.; Jarosław Baranowski, sędzia okręgowy w Złoczowie, dn. 15 czerwca 1932 r.

Zwolniony na skutek podania: Aleksander Birn, sędzia okręgowy śledczy w Wilnie, dn. 16 czerwca 1932 r.

Zmarł: Adam Dzierżyński, sędzia okręgowy w Wilnie, dn. 3 czerwca 1932 r.

Sądy grodzkie.

Mianowani: Juljusz Fasięcki, asesor sądowy w okręgu sądu apelacyjnego w Poznaniu — sędzią grodzkim w Wągrowcu, dn. 21 czerwca 1932 r.; Narcyz Mikołajczyk, asesor sądowy w okręgu sądu apelacyjnego w Poznaniu — sędzią grodzkim w Ostrzeszowie, dn. 21 czerwca 1932 r.; Wiktor Jernajczyk, asesor sądowy w okręgu sądu apelacyjnego

w Poznaniu — sędzią grodzkim w Kępnie, dn. 21 czerwca 1932 r.; Witold Białasik, asesor sądowy w okręgu sądu apelacyjnego w Poznaniu — sędzią grodzkim w Inowrocławiu, dn. 21 czerwca 1932 r.; Jan Gałęzewski, asesor sądowy w okręgu sądu apelacyjnego w Poznaniu — sędzią grodzkim w Mogilnie, dn. 21 czerwca 1932 r.; Jerzy Weimann, asesor sądowy w okręgu sądu apelacyjnego w Poznaniu — sędzią grodzkim w Bydgoszczy, dn. 21 czerwca 1932 r.; Dr. Alfred Janowski, adwokat w Bydgoszczy — sędzią grodzkim w Bydgoszczy, dn. 21 czerwca 1932 r.; Kazimierz Kubiak, asesor sądowy w okręgu sądu apelacyjnego w Toruniu — sędzią grodzkim w Chełmnie, dn. 21 czerwca 1932 r.; Stefan Szczukowski, asesor sądowy w okręgu sądu apelacyjnego w Toruniu — sędzią grodzkim w Wejherowie, dn. 21 czerwca 1932 r.; Franciszek Wyborski, asesor sądowy w okręgu sądu apelacyjnego w Toruniu — sędzią grodzkim w Starogardzie, dn. 21 czerwca 1932 r.; Jerzy Janiszewski, asesor sądowy w okręgu sądu apelacyjnego w Toruniu — sędzią grodzkim w Kościerzynie, dn. 21 czerwca 1932 r.; Alojzy Glemma, asesor sądowy w okręgu sądu apelacyjnego w Toruniu — sędzią grodzkim w Działdowie, dn. 21 czerwca 1932 r.; Wiktor Gryning, asesor sądowy w okręgu sądu apelacyjnego w Toruniu — sędzią grodzkim w Tczewie, dn. 21 czerwca 1932 r.; Józef Cieszyński, asesor sądowy w okręgu sądu apelacyjnego w Toruniu — sędzią grodzkim w Wąbrzeźnie, dn. 21 czerwca 1932 r.; Ignacy Grabski, asesor sądowy w okręgu sądu apelacyjnego w Katowicach — sędzią grodzkim w Katowicach, dn. 21 czerwca 1932 r.; Antoni Moszkowski, asesor sądowy w okręgu sądu apelacyjnego w Katowicach — sędzią grodzkim w Wodzisławiu, dn. 21 czerwca 1932 r.; Leonard Kustra, asesor sądowy w okręgu sądu apelacyjnego we Lwowie — sędzią grodzkim w Pruchniku, dn. 21 czerwca 1932 r.; Józef Szayna, sędzia grodzki w okręgu sądu apelacyjnego we Lwowie — komisarzem miejscowym do sprostowania księgi gruntowej gminy Moszczenica w okręgu sądu grodzkiego w Cieszanowie, z siedzibą urzędową w Cieszanowie, dn. 16 czerwca 1932 r.

Wyznaczeni naczelnikami sądów grodzkich: Kazimierz Adolf Cybulski, sędzia grodzki w Brzeżanach wyznaczony naczelnikiem sądu grodzkiego w Brzeżanach, dn. 16 czerwca 1932 r.; Witold Hejmowski, sędzia grodzki w Lidzbarku — wyznaczony naczelnikiem sądu grodzkiego w Lidzbarku, z dn. 1 lipca 1932 r. — 16 czerwca 1932 r.

Zwolniony ze stanowiska naczelnika sądu grodzkiego: Karol Pfaff, naczelnik sądu grodzkiego w Nowogrodku, dn. 15 czerwca 1932 r.

Przeniesieni na inne miejsca służbowe na skutek podań: Paweł Wilczak, sędzia grodzki w Ostrowie — na stanowisko sędziego grodzkiego w Kościanie, dn. 15 czerwca 1932 r.; Witold Hejmowski, sędzia grodzki w Wąbrzeźnie — na stanowisko sędziego grodzkiego w Lidzbarku, z dn. 1 lipca 1932 r. — 16 czerwca 1932 r.; Stanisław Bigajczyk, sędzia grodzki w Kartuzach — na stanowisko sędziego grodzkiego w Lidzbarku, dn. 16 czerwca 1932 r.; Henryk Behounek, sędzia grodzki w Horodence — na stanowisko sędziego grodzkiego w Stryju, dn. 16 czerwca 1932 r.; Edward Friedrichson, sędzia grodzki w Horochowie — na stanowisko sędziego grodzkiego w Kowlu, dn. 16 czerwca 1932 r.

Przeniesiony na inne miejsce służbowe z urzędu: Jan Anselm, sędzia grodzki w Krzemieńcu — na stanowisko sędziego grodzkiego w Dubnie, dn. 16 czerwca 1932 r.

Przeniesieni w stan spoczynku na skutek podań: Edward Galik, naczelnik sądu grodzkiego w Krośnie, dn. 21 czerwca 1932 r.; Bolesław Makulski, naczelnik sądu grodzkiego w Wierzbniku, z dn. 31 sierpnia 1932 r. — 16 czerwca 1932 r.

Przeniesiony w stan spoczynku z urzędu: Antoni Grabowski, sędzia grodzki w Klimontowie, dn. 27 czerwca 1932 r.

Zwolnieni na skutek podań: Witold Rzepczyński, sędzia grodzki w Trzemesznie, dn. 14 czerwca 1932 r.; Piotr Schulz, sędzia grodzki w Tarnowskich Górach, z dn. 30 czerwca 1932 r. — 16 czerwca 1932 r.; Andrzej Tułeczki, sędzia grodzki w Świeciu, z dn. 30 czerwca 1932 r. — 16 czerwca 1932 r.; Stanisław Jan Malec, sędzia grodzki w Królewskiej Hucie, z dn. 30 czerwca 1932 r. — 21 czerwca 1932 r.; Teodor Preliński, sędzia grodzki w Świeciu, z dn. 31 lipca 1932 r. — 23 czerwca 1932 r.; Stanisław August Sass, sędzia grodzki w Ostrowi Mazowieckiej, dn. 28 czerwca 1932 r.; Aleksander Bułajewski, sędzia grodzki w Wołożynie, dn. 28 czerwca 1932 r.

Zmarł: Józef Pawlicki, naczelnik sądu grodzkiego w Ostrowi Mazowieckiej, dn. 24 maja 1932 r.

F u n k c j o n a r j u s z e s ą d o w i.

Przeniesiony na inne miejsce służbowe na skutek podania: Jan Retmantowicz, starszy sekretarz prokuratury sądu okręgowego w Kaliszu — na stanowisko starszego sekretarza sądu grodzkiego w Nasielsku, dn. 15 czerwca 1932 r.

Przeniesiona na inne miejsce służbowe z urzędu: Marja Sipajłło, starszy sekretarz sądu grodzkiego w Wilnie — na stanowisko starszego sekretarza sądu apelacyjnego w Warszawie, dn. 13 czerwca 1932 r.

A s e s o r z y.

Mianowani: Feliks Bocheński, egzaminowany aplikant sądowy — asesorem sądowym w okręgu sądu apelacyjnego w Katowicach, dn. 13 czerwca 1932 r.; Dr. Józef Malczyk, egzaminowany aplikant sądowy — asesorem sądowym w okręgu sądu apelacyjnego w Katowicach, dn. 13 czerwca 1932 r.; Franciszek Kalandyk, egzaminowany aplikant sądowy — asesorem sądowym w okręgu sądu apelacyjnego w Katowicach, dn. 13 czerwca 1932 r.; Alfred Janowski, egzaminowany aplikant sądowy — asesorem sądowym w okręgu sądu apelacyjnego w Poznaniu, dn. 13 czerwca 1932 r.; Jerzy Kłosiński, egzaminowany aplikant sądowy — asesorem sądowym w okręgu sądu apelacyjnego w Poznaniu, dn. 13 czerwca 1932 r.; Walenty Michalski, egzaminowany aplikant sądowy — asesorem sądowym w okręgu sądu apelacyjnego w Poznaniu, dn. 13 czerwca 1932 r.; Dr. Michał Miętus, egzaminowany aplikant sądowy — asesorem sądowym w okręgu sądu apelacyjnego w Poznaniu, dn. 13 czerwca 1932 r.; Józef Paluszak, egzaminowany aplikant sądowy — asesorem sądowym w okręgu sądu apelacyjnego w Poznaniu, dn. 13 czerwca 1932 r.; Karol Jarzębiński, egzaminowany aplikant sądowy — asesorem sądowym w okręgu sądu apelacyjnego w Warszawie, dn. 14 czerwca 1932 r.; Jan Chotyński, egzaminowany aplikant sądowy — asesorem sądowym w okręgu sądu apelacyjnego we Lwowie, 14 czerwca 1932 r.; Jan Popielecki, egzaminowany aplikant sądowy — asesorem sądowym w okręgu sądu apelacyjnego w Warszawie, 14 czerwca 1932 r.; Michał Zdanowicz, egzaminowany aplikant sądowy — asesorem sądowym w okręgu sądu apelacyjnego we Lwowie, 14 czerwca 1932 r.; Jan Wojtasiewicz, egzaminowany aplikant sądowy — asesorem sądowym w okręgu sądu apelacyjnego we Lwowie, dn. 15 czerwca 1932 r.; Stanisław Koniuszewski, egzaminowany aplikant sądowy — asesorem sądowym w okręgu

sądu apelacyjnego w Krakowie, dn. 15 czerwca 1932 r.; Stefan Ritterman, egzaminowany aplikant sądowy — asesorem sądowym w okręgu sądu apelacyjnego w Krakowie, dn. 16 czerwca 1932 r.; Henryk Wasilewski, egzaminowany aplikant sądowy — asesorem sądowym w okręgu sądu apelacyjnego w Lublinie, dn. 16 czerwca 1932 r.; Stanisław Włodarczyk, egzaminowany aplikant sądowy — asesorem sądowym w okręgu sądu apelacyjnego w Lublinie, dn. 16 czerwca 1932 r.; Roman Skowroński, egzaminowany aplikant sądowy — asesorem sądowym w okręgu sądu apelacyjnego w Krakowie, dn. 23 czerwca 1932 r.; Kazimierz Rogalewicz, egzaminowany aplikant sądowy — asesorem sądowym w okręgu sądu apelacyjnego w Warszawie, dn. 23 czerwca 1932 r.; Jerzy Abczyński, egzaminowany aplikant sądowy — asesorem sądowym w okręgu sądu apelacyjnego w Warszawie, dn. 23 czerwca 1932 r.; Emil Amster, egzaminowany aplikant sądowy — asesorem sądowym w okręgu sądu apelacyjnego w Warszawie, dn. 23 czerwca 1932 r.; Stanisław Zochowski, egzaminowany aplikant sądowy — asesorem sądowym w okręgu sądu apelacyjnego w Warszawie, dn. 23 czerwca 1932 r.; Józef Tracz, egzaminowany aplikant sądowy — asesorem sądowym w okręgu sądu apelacyjnego w Katowicach, 23 czerwca 1932 r.; Mieczysław Olkowski, egzaminowany aplikant sądowy — asesorem sądowym w okręgu sądu apelacyjnego w Lublinie, 23 czerwca 1932 r.; Klaudjusz Wojakowski, egzaminowany aplikant sądowy — asesorem sądowym w okręgu sądu apelacyjnego we Lwowie, dn. 23 czerwca 1932 r.; Witold Staśkiewicz, egzaminowany aplikant sądowy — asesorem sądowym w okręgu sądu apelacyjnego w Toruniu, dn. 23 czerwca 1932 r.; Witold Majewski, egzaminowany aplikant sądowy — asesorem sądowym w okręgu sądu apelacyjnego w Toruniu, dn. 23 czerwca 1932 r.; Wincenty Liberacki, egzaminowany aplikant sądowy — asesorem sądowym w okręgu sądu apelacyjnego w Poznaniu, dn. 28 czerwca 1932 r.; Antoni Jankowski, egzaminowany aplikant sądowy — asesorem sądowym w okręgu sądu apelacyjnego w Poznaniu, dn. 28 czerwca 1932 r.; Gracjan Lewandowski, egzaminowany aplikant sądowy — asesorem sądowym w okręgu sądu apelacyjnego w Poznaniu, dn. 28 czerwca 1932 r.; Edmund Wierchowski, egzaminowany aplikant sądowy — asesorem sądowym w okręgu sądu apelacyjnego w Poznaniu, dn. 28 czerwca 1932 r.; Józef Dziurzyński, egzaminowany aplikant sądowy — asesorem sądowym w okręgu sądu apelacyjnego w Poznaniu, dn. 28 czerwca 1932 r.; Franciszek Bocheński, egzaminowany aplikant sądowy — asesorem sądowym w okręgu sądu apelacyjnego w Lublinie, dn. 28 czerwca 1932 r.; Edward Olszewski, egzaminowany aplikant sądowy — asesorem sądowym w okręgu sądu apelacyjnego w Warszawie, dn. 28 czerwca 1932 r.; Tomasz Kędziński, egzaminowany aplikant sądowy — asesorem sądowym w okręgu sądu apelacyjnego w Warszawie, dn. 28 czerwca 1932 r.; Ignacy Chrzanowski, egzaminowany aplikant sądowy — asesorem sądowym w okręgu sądu apelacyjnego w Poznaniu, dn. 28 czerwca 1932 r.; Wiktor Kielczewski, egzaminowany aplikant sądowy — asesorem sądowym w okręgu sądu apelacyjnego w Poznaniu, dn. 28 czerwca 1932 r.; Izabella Szumanówna, egzaminowany aplikant sądowy — asesorem sądowym w okręgu sądu apelacyjnego w Poznaniu, dn. 28 czerwca 1932 r.; Józef Umbreit, egzaminowany aplikant sądowy — asesorem sądowym w okręgu sądu apelacyjnego w Poznaniu, dn. 28 czerwca 1932 r.; Jerzy Hozakowski, egzaminowany aplikant sądowy — asesorem sądowym w okręgu sądu apelacyjnego w Poznaniu, dn. 28 czerwca 1932 r.; Paweł Kałuża, egzaminowany aplikant sądowy — asesorem sądowym w okręgu sądu apelacyjnego w Poznaniu, dn. 28 czerwca 1932 r.; Leopold Gąsiorowski, egzaminowany aplikant są-

dowy — asesorem sądowym w okręgu sądu apelacyjnego w Poznaniu, dn. 28 czerwca 1932 r.

Przeniesiona na inne miejsce służbowe na skutek podania: Helena Lepiarzowa, asesor sądowy w okręgu sądu apelacyjnego w Warszawie — na stanowisko asesora sądowego w okręgu sądu apelacyjnego we Lwowie, dn. 20 czerwca 1932 r.

Zwolniony na skutek podania: Abram Kamieniecki, asesor sądowy w okręgu sądu apelacyjnego w Wilnie, dn. 23 czerwca 1932 r.

Delegacje.

Brunon Grafka, sędzia okręgowy w Starogardzie, z siedzibą urzędową w Gdyni — przedłużenie delegacji do pełnienia obowiązków sędziego w sądzie apelacyjnym w Toruniu do czasu obsadzenia w tym sądzie stanowiska, dn. 13 czerwca 1932 r.; Antoni Wróblewski, sędzia okręgowy w Warszawie — przedłużenie delegacji do pełnienia obowiązków sędziego apelacyjnego w Warszawie do dnia 31 grudnia 1932 r., dn. 16 czerwca 1932 r.; Ludwik Gałoszewski i Michał Napierała, sędziowie grodzcy w Ostrowie — przedłużenie delegacji do zastępczego pełnienia obowiązków sędziów w sądzie okręgowym w Ostrowie do końca 1932 r., dn. 28 czerwca 1932 r.; Kazimierz Wierzchowski, naczelnik sądu grodzkiego w Mikołowie — przedłużenie delegacji do zastępczego pełnienia obowiązków sędziego i naczelnika sądu grodzkiego w Katowicach do dnia 7 października 1932 r., dn. 28 czerwca 1932 r.; Franciszek Gawel, sędzia okręgowy w Łomży — unieważnienie decyzji z dnia 18 maja 1932 r. w przedmiocie delegacji do pełnienia obowiązków pisarza hipotecznego przy wydziale hipotecznym sądu grodzkiego w Wysokiem Mazowieckiem z dniem 18 maja 1932 r. na okres czasu 6 tygodni, dn. 21 czerwca 1932 r.

Odwołanie z delegacji.

Konrad Józef Zieliński, prezes sądu apelacyjnego we Lwowie — odwołany z delegacji do pełnienia czynności w Ministerstwie Sprawiedliwości z dniem 30 czerwca 1932 r., dn. 30 czerwca 1932 r.

Aplikanci sądowi.

Postanowieniem prezesa sądu apelacyjnego w Poznaniu:

Mianowani aplikantami: Adam Noarski, dn. 5 lipca 1932 r.; Adam Bielawski, dn. 16 sierpnia 1932 r.; Maksymilian Mela, dn. 26 sierpnia 1932 r.; Stanisław Dobrzycki, 31 sierpnia 1932 r.; Stefan Pankanin, 31 sierpnia 1932 r.; Karol Bulczyński, dn. 5 września 1932 r.; Stanisław Głuszek, dn. 6 września 1932 r.; Feliks Małecki, dn. 7 września 1932 r.; Witold Walczak, dn. 22 września 1932 r.; Roman Cieślowski, dn. 22 września 1932 r.; Edward Gierliński, dn. 22 września 1932 r.; Dr. Ludmiła Wrzosek - Krakowiecka, dn. 24 września 1932 r.; Stanisław Brzeski, dn. 27 września 1932 r.

Obwieszczenia o wolnych stanowiskach sędziowskich i prokuratorskich.

Podania ze zgłoszeniem kandydatury na wolne stanowiska sędziowskie i prokuratorskie, wskazane w obwieszczeniach, umieszczonych poniżej, należy wnosić w trybie, przepisany rozporządzeniami Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 grudnia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 104, poz. 935 i 936) w brzmieniu, ustalonym rozporządzeniem z dnia 31 grudnia 1931 r. (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 3, poz. 21) w terminie czternastodniowym od daty niniejszego Dziennika, do prezesa sądu względnie prokuratora, który zarządził obwieszczenie.

Obwieszczenia o wolnych stanowiskach w sądach okręgowych i grodzkich.

Wakuje stanowisko sędziego okręgowego w Sosnowcu w wydziale karnym.

Prezes sądu okręgowego w Sosnowcu.

Wakują stanowiska sędziów okręgowych śledczych: 2 w Sosnowcu i 1 w Zawierciu.

Prezes sądu okręgowego w Sosnowcu.

Wakuje stanowisko sędziego grodzkiego w Bydgoszczy.

Prezes sądu okręgowego w Bydgoszczy.

Wakuje stanowisko sędziego grodzkiego w Wieluniu.

Prezes sądu okręgowego w Kaliszu.

Wakują stanowiska sędziów grodzkich: 1 w Rożyszczach i 1 we Włodzimierzu.

Prezes sądu okręgowego w Łucku.

Wakują stanowiska sędziów grodzkich: 1 w Czarnkowie, 1 w Poznaniu i 1 w Zbąszyniu.

Prezes sądu okręgowego w Poznaniu.

Wakują stanowiska sędziów grodzkich: 1 w Dąbrowie Górniczej i 2 w Sosnowcu.

Prezes sądu okręgowego w Sosnowcu.

Obwieszczenia o wolnych stanowiskach prokuratorskich.

Wakuje stanowisko podprokuratora okręgowego w Ostrowie (Pozn.).

Prokurator sądu okręgowego w Ostrowie (Pozn.).

Wakuje stanowisko podprokuratora okręgowego w Zamościu.

Prokurator sądu okręgowego w Zamościu.

Zmiany w adwokaturze i notariacie.**W Okręgu Izby Adwokackiej w Katowicach.**

Wpisani zostali na listę adwokatów:

Stanisław Gawenda, z miejscem zamieszkania w Katowicach.
Ignacy Lesz, z miejscem zamieszkania w Katowicach.
Mieczysław Miszke, z miejscem zamieszkania w Katowicach.
Ignacy Grabski, z miejscem zamieszkania w Katowicach.
Władysław Różycki, z miejscem zamieszkania w Katowicach.

W Okręgu Izby Adwokackiej w Krakowie.

Wpisani zostali na listę adwokatów:

Dr. Kazimierz Rodowicz, z dniem 8 lipca 1932 r., z siedzibą w Krakowie.
Dr. Aleksander Gertler, z dniem 8 lipca 1932 r., z siedzibą w Krzeszowicach.
Dr. Rudolf Goldfinger, z dniem 9 września 1932 r., z siedzibą w Krakowie.

Zgłosił zamiar przesiedlenia się:

Dr. Henryk Rosenberg, adwokat w Pilźnie, z dniem 1 października 1932 r., z Pilzna do Tarnowa, a jego substytutem ustanowiono D-ra Hermana Mütza, adwokata w Tarnowie.

W Okręgu Izby Adwokackiej we Lwowie.

Substytucję kancelarii adwokata Dra Henryka Leonarda Szeiba we Lwowie, zmarłego dnia 22 września 1932 r., powierzono D-rowi Romanowi Lorji, adwokatowi we Lwowie, dla zlikwidowania spraw bieżących tej kancelarii.

Substytucję kancelarii adwokackiej Dra Stefana Mudreckiego w Tłustem, zmarłego dnia 10 września 1932 r., powierzono Dr. Józefowi Safirowi, adwokatowi w Tłustem, dla zlikwidowania spraw bieżących tej kancelarii.

Substytucję kancelarii adwokata Dra Józefa Wróblewskiego we Lwowie, zmarłego dnia 15 września 1932 r., powierzono D-rowi Emilowi Blankowi, adwokatowi we Lwowie, dla zlikwidowania spraw bieżących tej kancelarii.

Ustanawia się Dr. Dawida Schreibera substytutem dla prowadzenia spraw kancelarii adwokata Dra Pinkasa Pordesa we Lwowie, zawieszono go w wykonywaniu adwokatury na przeciąg dwóch miesięcy orzeczeniem Rady Dyscyplinarnej Izby Adwokatów we Lwowie.

Dra Dawida Schreibera, adwokata we Lwowie, zwolniono zgodnie z jego wnioskiem z wykonywania substytucji kancelarii zawieszono go w wykonywaniu adwokatury Dra Pinkasa Pordesa i powierzono prowadzenie tej substytucji D-rowi Maksymiljanowi Appenzellerowi, adwokatowi we Lwowie, na czas trwania kary suspensji nałożonej na adwokata Dra Pinkasa Pordesa we Lwowie.

Substytucję kancelarii adwokata Dra Zygmunta Jasińskiego w Bóbrce, zmarłego dnia 3 lipca 1932 r., powierzono Dr. Adolfowi Rothfeldowi, adwokatowi w Bóbrce, dla zlikwidowania spraw bieżących tej kancelarii.

W Okręgu Izby Adwokackiej w Poznaniu.

Wpisani zostali na listę adwokatów:

Tadeusz Moellenbrock, z miejscem zamieszkania w Inowrocławiu.
Kazimierz Kotecki, z miejscem zamieszkania w Gnieźnie.
Dr. Teofil Kuryłło, z miejscem zamieszkania w Rawiczu.
Michał Majorek, z miejscem zamieszkania w Witkowie.
Marjan Paszkiewicz, z miejscem zamieszkania w Poznaniu.
Dr. Edmund Lauterer, z miejscem zamieszkania w Gnieźnie.
Franciszek Wawrzyniak, z miejscem zamieszkania w Margoninie.
Maksymiljan Olszewski, z miejscem zamieszkania w Poznaniu.

Skreślony z listy adwokatów:

Adwokat Dr. Alfred Janowski w Bydgoszczy, wskutek zamianowania go sędzią grodzkim w Bydgoszczy.

W Okręgu Izby Adwokackiej w Samborze.

Wpisany został na listę adwokatów:

Kandydat adwokatury Dr. Zygmunt Messer, z siedzibą w Drohobyczu.

Na podstawie wyroku Senatu dyscyplinarnego Sądu Najwyższego w Warszawie z dnia 10 października 1931 r., Nr. D. 41/31, zawieszono go w wykonywaniu adwokatury przez Dra Izaka Hausmanna, adwokata w Stryju, na przeciąg trzech miesięcy, od 20 lipca 1932 r. począwszy.

W Okręgu Izby Adwokackiej w Toruniu.

Wpisani zostali na listę adwokatów:

Ferdynand Herdegen, z miejscem zamieszkania w Toruniu.
Dr. Leon Halpern, z miejscem zamieszkania w Starogardzie.
Bernard Głowczewski, z miejscem zamieszkania w Nowem.

Notariusze.

Mianowani: Zygmunt Więckowski, kandydat notarialny — notariuszem w Pilźnie, dn. 20 czerwca 1932 r.; Tadeusz Waydowicz, kandydat notarialny — notariuszem w Haliczu, dn. 20 czerwca 1932 r.; Witold Raczekiewicz, emerytowany wiceprezes sądu apelacyjnego w Warszawie — notariuszem przy wydziale hipotecznym sądu grodzkiego w Będzinie z dn. 1 sierpnia 1932 r. — 15 czerwca 1932 r.; Julian Borkowski, pisarz hipoteczny przy wydziale hipotecznym sądu okręgowego w Wilnie — notariuszem przy wydziale hipotecznym sądu okręgowego w Lublinie z dn. 1 lipca 1932 r., dn. 21 czerwca 1932 r.

Zmarł: Wincenty Młynarski, notariusz przy wydziale hipotecznym sądu okręgowego w Lublinie, dn. 14 czerwca 1932 r.

BIBLIOGRAFJA.

Postępowanie egzekucyjne władz skarbowych.

Z powodu wejścia w życie nowych przepisów egzekucyjnych, zmieniających w sposób zasadniczy dotychczasową strukturę postępowania egzekucyjnego w dziedzinie podatków i opłat oraz danin publicznych, wydana została przez Ministerstwo Sprawiedliwości broszura p. t. „Postępowanie egzekucyjne władz skarbowych” w opracowaniu dr. Józefa Horszowskiego i mgr. Romualda Galstera, radcy Ministerstwa Skarbu z przedmową prof. Władysława Zawadzkiego, Ministra Skarbu.

Broszura ta, opracowana przez autorów nowego kodeksu egzekucyjnego, zawiera — poza tekstami wszystkich obowiązujących obecnie przepisów z zakresu egzekucji administracyjnej (nie wyłączając instrukcji i okólników ministerjalnych) — szczegółowe wyjaśnienia do poszczególnych paragrafów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 czerwca 1932 r. oraz obfity materiał informacyjny, niezbędny przy praktycznym stosowaniu nowych przepisów.

Do nabycia w Administracji Dz. Ustaw (Długa 50). Cena 7 zł.